

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

12. Faciens misericordiam &c. Inquisitores super negotio Templariorum
assignantur, & deputantur in Regno Angliæ: anno 1308.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1307.

Si expedire videbitur, Regni sui, quod sua exinde serenitas merito contentari debeat. Nihilominus autem dilectum filium Magistrum Sicardum de Vauro Archidiaconum Corbariae in Ecclesia Narbonensi, Capellanum nostrum, latorem praesentium, ad suam, & tuam praesentiam destinamus; cui super praemissis & his, quae circa ea tibi ex parte nostra, duxerit, ferenda, adhibeas plenam fidem. Datum Pictavii 5. Idus Aprilis Pontificatus nostri anno tertio.

XII.
Ex Archiv.
Angl. Rimer
Tom. 3. pag.
101.

Inquisitores super negotio Templariorum assignantur, & deputantur in Regno Angliae: anno 1308.

C L E M E N S E P I S C O P U S .

Servus Servorum Dei, Venerabilibus fratribus, Archiepiscopo Cantuariensi, & suis suffraganeis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Faciens misericordiam cum servo suo Dei filius, Dominus Jesus Christus, ad hoc nos voluit in specula eminenti Apostolatus assumi: ut gerentes, licet immeriti, vices ejus in terris in cunctis actibus & processibus, ipsius vestigia, quantum patitur humana fragilitas, imitemur. Sanè dudum, circa nostrae promotionis ad apicem summi Pontificatus initium, etiam antequam Lugduni, ubi recepimus nostrae coronationis insignia, veniremus, & post etiam, tam ibi, quam alibi, secreta quorundam nobis insinuatio intimavit, quod Magister Praeceptores, & alii Fratres Ordinis Militiae Templi Hierosolimitani, & etiam ipse ordo, qui ad defensionem Patrimonii ejusdem Domini nostri Jesu Christi, fuerant in transmarinis partibus deputati contra ipsum dominum, in scelus Apostasiae nephandum, detestabile idololatriae vitium execrabile facinus Sodomorum, & Haereses varias erant lapsi. Quia verò non erat verisimile, nec credibile videbatur, quod viri, tam Religiosi, qui praecipue pro Christi nomine suum saepe sanguinem effundere, ac personas suas mortis periculis frequenter exponere credebantur, quique multa & magna, tam in divinis Officiis, quam in jejuniis, & aliis observantiis, devotionis signa frequentius praetendebant, suae sic essent salutis immemores, quod talia perpetrarent; hujusmodi insinuationi & delationi ipsorum, ejusdem Domini nostri exemplis & Canonicae Scripturae doctrinis edocti, aurem nolimus inclinare. Deinde verò Charissimus in Christo filius noster, Philippus Rex Francorum illustris, cui eadem fuerant facinora intimata non typo avaritiae cum de bonis Templariorum nihil sibi vindicare, vel appropriate intendat; imo ea per deputandos à nobis generaliter, & per Praelatos Regni Franciae specialiter in suis Diocesis administranda in Regno suo dimisit; manum suam exinde totaliter emovendo, sed fidei orthodoxae fervore suorum progenitorum vestigia clara sequens, accensus de praemissis, quantum licet potuit, se informans, ad instruendum & informandum nos super his multas & magnas nobis informationes per suos

nuncios & literas destinavit. Infamia verò contra templarios ipsos increbrescente validius super sceleribus ante dictis: & quia etiam quidam miles, ejusdem Ordinis magnae nobilitatis, & qui non levis opinionis in dicto ordine habebatur, coram nobis secreto juratus deposuit quod, in receptione Fratrum praefati Ordinis, hac consuetudo, vel potius corruptela servatur, quod ad recipientis, vel ab eo deputatis suggestionem, qui recipitur Jesum Christum negat, & super Crucem sibi ostensam, spuit, in vituperium crucifixi, & quaedam alia faciunt Recipientis & Receptus, quae licita non sunt, nec humanae convenienti honestati, prout ipse tunc confessus extitit coram nobis; Vitare nequivimus, urgente nos ad id Officii nostri debito, quin tot & tantis clamoribus accomodaremus auditum. Sed cum demum, fama publica deferente, ac clamosa insinuatione dicti Regis, nec non & Ducum, Comitum, & Baronum, ac aliorum nobilium cleri quoque & Populi dicti Regni Franciae, ad nostram propter hoc tam per se, quam per Procuratores, & Syndicos praesentiam venientium, quod dolenter referimus, ad nostram audientiam pervenisset quod Magister, Praeceptores & alii fratres dicti Ordinis, & ipse Ordo, praefatis & pluribus aliis erant criminibus irretiti. Et praemissa per multas confessiones, attestaciones, & depositiones praefati Magistri, & plurium Praeceptorum & Fratrum Ordinis praebati, coram multis Praelatis, & Haereticæ pravitate Inquisitore, in Regno Franciae factas, nobisque ac Fratribus nostris ostensas probati quodammodo viderentur. Ac nihilominus fama & clamores praedicti in tantum invaluerunt, & etiam ascendissent, tam contra ipsum Ordinem, quam contra personas singulares ejusdem, quod sine gravi scandalo praeteriri non poterant, nec absque imminente periculo tolerari. Nos illius, cujus vices, licet immeriti, in terris gerimus, vestigiis inhaerentes, ad inquirendum de praedictis, ratione pravia, duximus procedendum; multosque de Praeceptoribus Presbyteris, militibus, & aliis Fratribus dicti Ordinis, reputationis non modicae in nostra praesentia constitutos, praestito ab eis juramento, quod super praemissis meram & plenam nobis dicerent veritatem, super praedictis interrogavimus & examinavimus, usque ad numerum septuaginta duorum, multis ex Fratribus nostris nobis assistentibus diligenter, eorumque confessiones, per publicas manus in authenticam scripturam redactas, illico in nostra & dictorum fratrum nostrorum praesentia, ac deinde, interposito aliquorum dierum spatio, in Consistorio legi fecimus coram ipsis, & illas in suo vulgari cujuslibet eorum exponi, qui perseverantes in illis eas expresse & sponte, prout recitatae fuerant approbarunt. Postque, coram Magistro, & Praeceptoribus praefati Ordinis intendentes super praemissis inquirere per nos ipsos, ipsum Magistrum & Franciae Terrae ultramarinae, Normanniae, Aquitaniae, ac Pictaviae, praeceptores majores nobis, Pictavii existentibus mandavimus praesentari; sed, quoniam quidam ex eis sic infirmabantur tunc temporis, quod equitare non poterant, nec ad nostram praesentiam quomodo adduci; Nos cum eis scire volentes de praemissis omnibus veritatem, & an vera essent quae continebantur in eorum Confessionibus & depositionibus, quas coram Inquisitore pravitate Haereticæ in Regno

ANNO
1308.

ANN O
1308.

Franciæ, præsentibus quibusdam Notariis publicis, & multis aliis bonis viris dicebantur fecisse, nobis & fratribus nostris per ipsum inquisitorem sub manibus publicis, exhibitis & ostensis. Dilectis filiis nostris, Berengario titulo Sanctorum Nerrei & Achillei, & Stephano, titulo Sancti Ciriaci in Thermis, Presbyteris ac Landulpho Sancti Angeli, Diacono, Cardinalibus de quorum providentia experientia & fidelitate indubitata fiduciam obtinemus, commisimus & mandavimus, ut ipsi, cum præfatis, Magistro & Præceptoribus, inquirerent, tam contra ipsos, & alias singulares personas dicti Ordinis generaliter, quam contra ipsum ordinem super præmissis cum diligentia veritatem; & quicquid super his invenirent nobis referre, ac eorum confessiones, & depositiones per manum publicam in scriptis redactas, nostro Apostolatu deferre ac præsentare curarent. Eisdem, Magistro & Præceptoribus absolutionis beneficium à Sententia Excommunicationis, quam pro præmissis, si vera essent, incurrerant, si absolutionem humiliter & devotè peterent ut debebant, juxta formam Ecclesiæ impensuri. Qui Cardinales, ad ipsos Magistrum & Præceptores personaliter accedentes, eis sui adventus causam exposuerunt. Et quoniam personæ ipsorum & aliorum Templariorum in Regno Franciæ consistentium, nobis traditæ fuerant, quòd liberè absque metu cujusquam plenè & purè super præmissis omnibus, ipsis Cardinalibus dicerent veritatem, eis auctoritate Apostolica injunxerant. Qui Magister & Præceptores Franciæ, Terræ ultramarinæ, Normanniæ, Aquitanniæ, ac Pictaviæ, coram ipsis tribus Cardinalibus præsentibus quatuor Tabellionibus publicis, & multis bonis aliis Viris, ad sancta Dei Evangelia, ab eis corporaliter tacta præstito Juramento, quòd, super præmissis omnibus, meram & plenam dicerent veritatem, coram ipsis singulariter, liberè ac sponte absque coactione qualibet & terrore, depofuerunt, & confessi fuerunt, inter cætera, Christi abnegationem, & spūtionem super crucem, cum in ordine Templi recepti fuerunt; & quidam ex eis se, sub eadem forma, scilicet, cum abnegatione Christi, & spūtionem super crucem, fratres milites recepisse. Sunt etiam quidam ex eis quædam alia horribilia & inhonestæ confessi, quæ ut eorum ad præsens parcamus verendiciæ, subicemus. Dixerunt præterea, & confessi fuerunt esse vera, quæ in eorum confessionibus & depositionibus continentur, quas dudum fecerant coram Inquisitore Hæreticæ pravitatis. Quæ confessiones & depositiones dictorum Magistrum & Præceptorum in scripturam publicam per quatuor Tabelliones publicos redactæ, in ipsorum, Magistrum & Præceptorum, & quorundam aliorum bonorum virorum præsentia: ac deinde interposito aliquorum dierum spatio, coram ipsis eadem lectæ fuerint, de mandato & in præsentia Cardinalium prædictorum & in suo vulgari expositæ cuilibet eorumdem; qui perseverantes in illis, eas expressè ac sponte, prout recitatæ fuerant approbarunt. Et post confessiones & depositiones hujusmodi, ab ipsis Cardinalibus ab excommunicatione, quam pro præmissis incurrerant, absolutionem flexis genibus manibusque complofis humiliter & devotè ac cum lacrimarum effusione modica petierunt. Ipsi verò Cardinales, quia Ecclesia non claudit gremium redeunti, ab eisdem, Magistro & Præceptoribus Hæresi

abjurata expressè, ipsis secundum formam Ecclesiæ auctoritate nostra, absolutionis beneficium impenderunt. Ac deinde, ad nostram præsentiam redeuntes confessiones & depositiones prælibatorum Magistrum & Præceptorum, in scripturam publicam per manus publicas ut dictum est redactas, nobis præsentaverunt, & quæ cum dictis Magistro & Præceptoribus, fecerant, retulerunt. Ex quibus confessionibus & depositionibus, ac relatione, invenimus sæpe factos, Magistrum & Fratres in præmissis, & circa præmissa licet quosdam ex eis in pluribus, & alios in paucioribus, graviter deliquisse. Verum, quia universis mundi partibus, per quos idem ordo diffunditur, ac Fratres degunt ipsius, super his non possumus inquirere per nos ipsos. Fratritati vestræ, de Fratrum nostrorum consilio per Apostolica scripta mandamus, quatinus vos vel quilibet vestrum, videlicet, in suis civitate & Diocesi, una cum Venerabilibus fratribus nostris Patriarcha Jerosolymitano, ac Archiepiscopo Eboracensi, Lincolnienfi, Cisteriensi, & Aureleanenfi Episcopis; & dilectis Filiis, de Lathiniaco, Pariensis Diocesis, & S. Germani de Pratis juxta Parisius, Monasteriorum Abbatibus; ac Magistris Sicardo de Vauro, Canonico Narbonenfi Capellano nostro, nostrique Palatii Auditore causarum, & Guidone de Vichio Rectore Ecclesiæ de Hofche Londonienfi Diocesis, vel octo, septem, sex quinque quatuor, tribus, duobus, aut uno ex ipsis, quos nobis in hac parte, propter negotii magnitudinem, duximus adjungendos, vocatis, per publicum Citationis Edictum, per vos; & ipsos adjunctos vel eorum aliquos seu aliquem, in locis de quibus vobis & eis videbitur faciendum, qui fuerint evocandi, contra singulares Personas, & Fratres dicti Ordinis, in Civitatibus & Diocesis vestris degentes, etiam si aliunde venerint, vel illuc adducti forsan extiterint, super Articulis, quos vobis, sub Bulla nostra inclusos transmittamus & super aliis, de quibus prudentiæ vestræ videbitur expedire, veritatem cum diligentia inquiratis. Velimus insuper quod, Inquisitione, seu Inquisitionibus hujusmodi factis, per Provinciale Concilium contra ipsos singulares Personas, & Fratres, qui in eadem Provincia fuerint, seu pro eis, super his, de quibus contra eos inquisitum extiterit, absolutoria, seu condemnatoria sententia, juxta juris exigentiam, proferatur; Inquisitore nihilominus, seu inquisitoribus ejusdem pravitatis Hæreticæ in ipsa Provincia per sedem Apostolicam deputatis, tam ad dictas Inquisitiones quam ad hujusmodi prolationem sententiæ admissis, si ad eas vobiscum voluerint interesse. Proviso quod de inquirendo vel sententiando contra Magistrum, Præceptorem dicti Ordinis, in Regno Angliæ constitutum, contra quos, per certas personas, inquiri mandavimus, vos intermittere nullatenus præsumatis.

Datum Pictavis secundo Idus Augusti, Pontificatus nostri anno tertio.

ANN O
1308.